

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

A Clemente XI. Ad Benedictum XIII.

Luxemburgi, MDCCXLI.

33. Ab ipsis &c. Declaratio Nullitatis gestorum à Præside, aliisque
Ministris, & Officialibus Regiæ audientiæ Civitatis Aquilan. libertati &
Immunitati Ecclesiasticæ præjudicialium, tam circa ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74859](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74859)

Constitutionem roborat clausulis factorialibus, & decreto irritanti.

Executores deputat locorum Ordinarios, & A. C.

Cum amplissimis derogatoriis.

§. 3. Decernentes easdem præsentis literas semper, & perpetuò firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definituri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignorantèr contigerit attentari.

§. 4. Quocirca Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque locorum Ordinariis quibuscumque, nec non Dilecto Filio Casarum Curia Cam. Apost. Generali Auditori per præsentis committimus, & mandamus, quatenus quilibet eorum per se, vel alium, seu alios præsentis literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Generalis, & Fratrum d. Congregationis Bethlehemitarum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra eandem plenum earum effectum sortiri, & obtinere, illisque omnes, quos concernunt, pacificè frui, & gaudere; non permittentes quemquam desuper contra illarum tenorem sub quovis Prætextu, & causâ etiam defectu intentionis nostræ per quoscumque quomodolibet indebitè molestari, quinimò quidquid in contrarium attentari, vel fieri contingerit, omninò semper in pristinum reponi: Contradictores quoslibet, & rebelles etiam per quascumque, de quibus eis videbitur, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, & alia oportuna juris, & facti remedia, appellatione postpositâ, compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac piæ memoriæ Bonifacii PP. VIII. etiam Prædecessoris nostri de unâ, & in Concilio generali editâ de duabus dietis, dummodò ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinibus, & Congregationis Clericorum Regularium hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indulgitiis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis quomodolibet etiam pluries concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis specifica, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quavis alia expressio, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, & in eis caveatur expressè, quod illis nullatenus, aut nonnisi sub certis modo, & formâ derogari possit, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque; Aut si aliquibus communiter, aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem.

§. 6. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Dignitate Ecclesiasticâ constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorè sub Annulo Piscatoris die 28. Julii MDCCVII. Pontificatus Nostri Anno septimo.

F. Oliverius.

Fides adhibeatur transumptis.

DECLARATIO

XXXIII.

Nullitatis gestorum à Præside, aliisque Ministris, & Officialibus Regiæ Audientie Civitatis Aquilanae, libertati, & Immunitati Ecclesiasticæ præjudicialium, tam circa cujusdam Rei, qui Clericatum allegaverat, condemnationem, non expectatâ desuper declaratione Ecclesiæ, quam circa sequestrum bonorum Mensæ Episcopalis Aquilanae, & subinde secutam ejectionem bon: mem: Ignatii de la Zerda tunc Episcopi Aquilanae à sua Diocesi, cum illorum omnium damnatione, revocatione, & abolitione.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

AB ipsis Pontificatus nostri primordiis non sine gravi animi nostri molestiâ seridè perpenderit quot, quantasque non multò ante obitum fel. rec. Innocentii Papæ XII. Prædecessoris nostri tunc in humanis agens bo: me: Ignatius de la Zerda, dum vixit, Episcopus Aquilanae, ærumnas, & contumelias à tunc existentibus Præside, Auditoribus Rotæ, Advocato Fiscali, aliisque Ministris, & Officialibus Regiæ Audientie Civitatis Aquilanae, pertulerit, eò quia Ecclesiæ jura facta tecta pro viribus tueri, illaque à Laicorum violationibus fideliter, ac strenuè asserere non dubitaverat.

§. 1. Nobis siquidem innotuerat, quòd aliàs postquam d. Ignatius Episcopus q. Josephum Carosi, qui unius, seu plurium homicidiorum reus assereretur, Clericali caractere, quemadmodum ex pluribus testimonio depositionibus, aliisque non levibus documentis apparebat, insignitum, in potestatem Curia Laicalis dictæ Civitatis incidisse, ipsamque Curiam ultimi supplicii sententiam in illum jam latam executioni demandari facere paratam esse compererat, sub comminatione censurarum Ecclesiasticarum Ministris, & Officialibus præfatis monuit, ut dictum Josephum unâ cum actis ad suam Curiam Episcopalem remitterent; quod cum illi, suspensâ dumtaxat contra eundem Josephum sententiæ supradictæ executione, minimè præstitissent, eos iterum, parendo mandatis Congregationis tunc existentium S. R. E. Cardinalium Immunitati Ecclesiasticæ, & controversiis Jurisdictionibus præpositæ, sub eadem comminatione monuit, ut ipsum Josephum sibi consignarent, ad effectum cautè eum custodiendi in carceribus Ecclesiasticis, vel saltem illum, præviâ debitâ cautione, in carceribus Laicalibus nomine Ecclesiæ pro tutiori custodia retinerent; donec ipse Ignatius Episcopus omnibus maturè perpensis, ac servandis declarasset, an de Clericatu ejusdem Josephi verè constaret.

§. 2. Verùm per Ministros, & Officialibus prædictos comminatione censurarum hujusmodi penitus contemptâ, idem Josephus ad ultimum supplicium traductus, eoque affectus fuit; Unde

dictus

Ponderat ærumnas, quas ex causa tunc Ignatius Ecclesiasticæ passus fuit bo: me: Ignatius de la Zerda Episcopus Aquilanus.

Narrat, illum anathema vixisse in Ministris Regiæ Audientie ob affectum ultimo supplicii Clericum Josephum Carosi.

dictus Ignatius Episcopus, ut tam gravem injuriam Ecclesiae, à qua de veritate dicti Clericatus juxta Sacrorum Canonum dispositionem privativè cognosci, & judicari debebat, illatam vindicaret, praedictos Ministros, & Officiales memoratas censuras Ecclesiasticas propter praemissa incurrisse declaravit; dicti verò Ministri, & Officiales cœco consilio & odio abrepti eò inconsiderationis, & temeritatis postmodum devenerunt, ut nonnullos tunc pariter existentium Ministrorum dictae Curiae Episcopalis, eorumque, qui examen ad favorem dicti Josephi super praemissi subierant, Consanguineos absque ulla sexus, vel aetatis distinctione carceribus nuncupaverint, ac insuper sequestrum super bonis Mensae Episcopalis Aquilan. apposuerint, & quod gravissimum, ac plene detestabile fuit, ipsius Ignatii Episcopi à dicta Civitate, totoque Regno Neapolitano expulsionem, ingeminatâ Praeconiis voce in publicâ ejusdem Civitatis plateâ, promulgari fecerint, ac subinde Militum, & Sattelitum, seu Biruariorum turbâ stipati ad Palatium Episcopale accedere, illudque ingressi eidem Ignatio Episcopo violentiâ, & minis adjunctis, semel, atque iterum exilium intimare ausi fuerint, itaut dictus Ignatius Episcopus, quò se à violentiâ, & minis hujusmodi eximeret, Ecclesiam suam Aquilan., sibi que commissum Dominicum gregem deferere, ac è praefato Regno exire coactus fuerit, eademque Ecclesia Aquilan. suo Pastore in gravissimis, quibus reperiebatur, angustiis destituta remanserit.

§. 3. Hæc profectò omnia animo revolventes, ac in quantum per illa Ecclesiae libertas, necnon Episcopalis Jurisdicção, sacerque character, & sublimis dignitas vilipendium, & contemptum adducta fuerint, sedulâ cordis nostri meditatione cogitantes, ne tam indigna, probrosa que facinora inulta remaneret, in eam deveneramus sententiam qua aliàs à Congregatione nonnullorum ejusdem S. R. E. Cardinalium Immunitati Ecclesiasticae, & controversis jurisdictionibus praepositorum, de quorum numero tunc in minoribus constituti eramus, à praefato Innocentio Praedecessore super praemissis specialiter deputatâ, imita fuerat, quaque ipsius Innocentii Praedecessoris iusfirmitate, ac deinde obitu supervenientibus executioni demandari minimè potuerat; quod scilicet dicta Civitas Aquilan., ejusque Dioecesis Ecclesiastico interdictione subicerentur; Verùm sperantes mitius agendo fore ut redirent Praevicariatos ad cor, ejusmodi consilium exequi distulimus, & interim nullum studium, nullamque diligentiam, aut operam praetermissimus, ut eos ad suos excessus agnoscendos, illosque condignâ poenitentia delendos, præcipuè verò ad dictum Ignatium Episcopum à memorato ejus auxilio ad suam residentiam honorificè revocandum, omnesq; praenarratos actus libertatis Ecclesiasticae laevos cassandos, & abolendos converteremus.

§. 4. Interea tamen cum dictis Praevicariatoribus de die in diem respicere differentibus, ac secundum duriciam suam, & impoenitens cor thesaurizantibus sibi iram in die ire, dictus Ignatius Episcopus à Civitate, & Dioecesi hujusmodi exul ab humanis decessisset, adeoque eâ unicâ spe, qua animi nostri merorem solabamur, quod scilicet per ipsius Ignatii Episcopi honorificum ad suam Ecclesiam reditum violata Ecclesiastica libertas, laesisque Episcopalis dignitatis honor aliqua ex parte reparari potuissent, frustrati remansissemus valde turbatum fuit cor nostrum, indeque pristinum de apponendo Ecclesiastico interdictione praefato consilium reassumpimus; Verùm antequam ad publicationem literarum Interdicti hujusmodi procederemus, infelix illa Civitas horribili terræmotu concussa, ac prorsus eversa remansit, itaut in ejus excidio justî, & misericordis Dei

inscrutabilia judicia, & investigabiles vias ejus mirati fuerimus: licet enim eam tantâ plagâ percussisset, & affligeret Dominus, adhuc tamè illam in multitudine misericordiae suae respexisse visus fuit, disponendo; ut tempore dicti terræmotus Ecclesiastico Interdicto praefato supposita minime reperiretur. Porro miser ille, ac penè luctuosus dictae Civitatis status ad commiserationem, potius, quàm ad ulteriorem vindictam Nos movit, ac propterea memorati Interdicti publicatione, ne afflictionem afflictis adderemus, suspendimus. Cum tamen interea praefati Ministri, & Officiales, Cælo, terræque frustra clamantibus, pro tot, tantisque injuriis, & offensionibus Ecclesiae, ut praefertur, illatis, ne minima quidem ex parte tot annorum spatio satisfacere curaverint, ne illæ ex diuturniori tolerantia negligi penitus, aut dissimulari videantur, ac Ecclesiasticae Immunitatis Violatorem in deserta audacia, ea tandem, qua Pastoralis officii nostri ratio postulat, implere decrevimus.

§. 5. Hinc est, quod Nos, qui Jurium Ecclesiasticorum assertores in terris à Domino constituti sumus, libertatem, Immunitatem, ac Jurisdictionem Ecclesiasticam à temerariis, & perniciosis hujusmodi conatibus, quantum Nobis ex alto conceditur, illasam tueri, & conservare cupientes, ac omnium, qua in praemissis, seu eorum occasione quovis modo decreta, ordinata, acta, & gesta sunt, seriem, causas, & circumstantias etiam aggravantes, necnon Tribunalium Ministrorum, Officialium, & aliorum quorumcumque in praemissis quomodolibet culpabilium qualitates, dignitates, nomina, & cognomina, aliave quaecumque etiam specificam, & individuum mentionem, & expressionem requirentia praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, & exactè specificatis habentes, motu proprio, ac ex certâ scientiâ, & maturâ deliberatione nostris, deque Apostolica potestatis plenitudine, omnia, & singula per praedictos Praesidem, Auditores Rotæ, Advocatum Fiscalem, aliosque Ministros, & Officiales Regiae Audientiae Civitatis Aquilan., nec non quoscumque alios in praemissis quomodolibet culpabiles tam circa condemnationem praefati Josephi, ac sequestrum bonorum Mensae Episcopalis Aquilan., quàm circa supradicti Ignatii Episcopi exilium, & expulsionem, ac alias in praemissis, seu eorum occasione in praedictum libertatis, Immunitatis, & Jurisdictionis Ecclesiasticae quomodolibet acta, decreta, gesta, & ordinata, cum omnibus, & singulis inde secutis, & forsitan quodocumque secuturis, penitus, & omnino nulla, inania, invalida, irrita, temerariè attentata, & de facto praesumpta, nulliusque omnino roboris, & momenti esse, & perpetuò fore, tenore praesentium declaramus.

§. 6. Et nihilominus ad majorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula, quatenus de facto processerunt, motu scientiâ, & potestatis plenitudine paribus, harum serie itidem perpetuò revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, & abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuumus, ac pro revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolutis, viribusque, & effectu, penitus, & omnino vacuis semper haberi debere, earumdem tenore praesentium decernimus, & pariter declaramus, illaque damnamus, & reprobamus; Firmis tamen remanentibus censuris, & poenis Ecclesiasticis, quas Praeses, Auditores Rotæ, Advocatus Fiscalis, Ministri, Officiales, alique praefati propter praemissa quovis modo incurrerent, à quibus non nisi à Nobis, aut Romano Pontifice pro tempore existente post debitam, & condignam Ecclesiae praestitam satisfactionem (præterquam in mortis

Terræ motus quo dicta Civitas eversa est.

Taciturnitas Regionum Ministrorum.

Declaratio nullitatis omnium gestorum in condemnatione Josephi Carosi, appositione sequestri, ac Episcopi expulsionem, cum omnibus inde secutis.

Rescissio, ac revocatio omnium praesentium.

Præservatio firmitatis censurarum contra supradictos Ministros cum reservatione absolutiois Sedi Apol.

Narrat in odium excommunicationis plures molestias illatas Ministris Curiae Episcopalis, sequestrum bonis Mensae Episcopalis, ac violentam Episcopi ejectionem è sua Sede.

Deliberatio puniendi hos excessus per interdictionem Civitatis Aquilan.

Suspensio ejusdem deliberationis ob spem poenitentiae.

Refertur obitus dicti Episcopi exulis.

articulo, & tunc cum reincidentia in eadem censuras eo ipso, quo convaluerint) absolvi, & liberari valeant: ac expresse insuper Nobis, & huic S. Sedi reservata facultate, quatenus illi minime redierint ad cor, ad alia canonica, & severiora remedia, quandocumque Nobis placuerit, procedendi.

Decreta roborantia cum clausula sublata, & irritante.

§. 7. Decernentes etiam ipsas presentes literas, & in eis contenta quaecumque etiam ex eo, quod praefati, & alii quicumque in praemissis interesse habentes, seu habere quomodolibet praetendentes, cuiusvis status, gradus, ordinis, praeminentiae, & dignitatis existant, seu alias specificae, & individuae mentione & expressione digni illis non conferent, seu ad ea vocati, citati & auditi, causaeque, propter quas praesentes emanarint sufficienter adductae, verificate, & iustificatae non fuerint, aut ex alia qualibet etiam quantumvis iuridica, & privilegiata causa, colore praetextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimae, & totalis laesionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vicio, seu intentionis nostrae, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & incogitabili, individuumque expressionem requirentem defectu, notari, impugari infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci seu adversus illas aperiitionis oris restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiae remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concessio, vel emanato quempiam in iudicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; Sed ipsas praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari. Sicque, & non aliter in praemissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. praefatae Cardinales, etiam de Latere Legatos, & ejusdem Sedis Nuncios, aliove quoslibet quacumque praeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 8. Non obstant praemissis, ac quatenus opus sit, nostra, & Cancellariae Apostolicae regulae de jure quaesito non tollendo; aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, ac usibus, & stylis etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis praefatis, aliisve quibuslibet Iudicibus, Curis, Tribunalibus, & Personis, etiam quantumvis sublimibus, & specialissimam mentione dignis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogationum derogationis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque & aliis decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & aliis quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas genera-

les idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & infererentur, praesentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliis in suo robore permaneris ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 9. Ut autem eadem praesentes literae ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus illas, seu earum exempla ad valvas Ecclesiae Lateranensis & Basilicae Principis Apostolorum, necnon Cancellariae Apostolicae, Curiae generalis in Monte Citorio, & in Aede Campi Florae de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari; sique publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illae concernunt, perinde arctare, & afficere, ac si univocis eorum nominatim, & personaliter intimatae fuissent; Utque ipsarum literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munice eadem profusus fides tam in iudicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quae eisdem praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensa. Datum Romae apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die 21. Maii 1707. Pontificatus nostri anno septimo.

F. Oliverius.

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo septingentesimo septimo, die prima mensis Augusti, Indictione 15. Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri D. Clementis Divina providentia Pape XI. anno septimo supra dictae litterae Apostolicae affixae, & publicae fuerunt ad valvas Ecclesiae Lateranensis, & Basilicae Principis Apostolorum, necnon Cancellariae Apostolicae, Curiae generalis in Monte Citorio, ac in Aede Campi Florae, aliisque locis solitis, & consuetis Urbis per me Benedictum Baldi Apostolicum Cusforem.

Sebastianus Vafellius Mag. Cur.

CAROLUS DE MARINIS

Protonotarius Apostolicus, Utriusque Signaturae Sanctissimae, D. N. Papae Referendarius, nec non Curiae Causarum Camerae Apostolicae Generalis Auditor, Romanaeque Curiae Iudex Ordinarius, Sententiarum quoque, ac Censurarum, tam in eadem Romana Curia, quam extra eam laterarum, & Literarum Apostolicarum quarumcumque universalis, ac merus Executor, necnon in praesenti Causa à S. D. N. Clemente P. P. XI. specialiter Delegatus.

Universis, & singulis RR. Dominis Abbatibus, Prioribus, Praepositis, Archidiaconis, Scholasticis, Cantoribus, Custodibus, Thesaurariis, Sacristis, Parochialiumque, & Collegiarum Ecclesiarum Rectoribus, seu earundem Plebanis, Viceplebanis, Curatis, & non Curatis, ceterisque Presbyteris, necnon Clericis, & Tabellionibus quibuscumque, illique, vel illis, ad quem, vel ad quos praesentes nostrae litterae pervenerint, seu quomodolibet praesentabuntur, salutem in Domino &c.

Noveritis fuisse nuper coram Nobis comparitum pro parte, & ad instantiam Perill, & Excellentissimi D. Philippi Antonii Totti Sanctissimi D. N. PP. ejusque Reverendae Camerae Apostolicae Generalis Procuratoris Fiscalis, & expositum, quod cum de mense Martii 1700. seu &c. quondam Josephi Caroli de Terra Fossae, Aquilanae Diocesis, carceratus à Curia Laicali Civitatis Aquilae, & successivè per Regiam Audientiam ejusdem Civitatis pro uno, seu pluribus homicidiis, morti, ut ferebatur, damnatus, allegasset in Foro

Affixio praesentium in Urbe vim habeat personalis intimatio-

Fides habenda transumptis.

Dat. die 21. Maii 1707.

Publicatio.

Monitorium Auditoris Camerae super declaratione incursum Censurarum contra Ministros Regiae Audientiae Civitatis Aquilae.

Exponitur condemnatio Clerici Josephi Caroli facta per Regiam Audientiam, non obitante illius remissione petita per Episcopum ad propriam Curiam.

Episcopus

Epicopali Clericatum primæ Tonfuræ; tunc in humanis agens Fr. Ignatius de la Zerda Episcopus Aquilanus, ut Immunitatem Ecclesiasticam pro viribus tueretur, ac præjudiciis, quæ ei ex captivitate dicti Josephi, & respectivè executione sententiæ contra illum late inferri potuissent, oportune occurreret; captis primùm nonnullis probationibus super præfato Clericatu, mox sub die 12. dicti mensis Martii, ad instantiam sui Promotoris Fiscalis, Monitorium contra Ministros præfata Regiæ Audientiæ, pro obtinendâ remissione dicti Josephi, unâ cum actis ad suam Curiam Episcopalem, sub penâ excommunicationis majoris, decrevit, & exequi mandavit, cui quidem Monitorio non integraliter obsequentes iidem Ministri Regiæ Audientiæ, sed dumtaxat suspensâ executione sententiæ, præfatum Josephum è Cappellâ, seu, ut vocant, Confortariâ, educi, & ad carceres publicos poni mandarunt; unde postmodum, scilicet sub die 29. dicti mensis Martii, idem Episcopus parendo mandatis Sacræ Congregationis Immunitatis Ecclesiasticæ, aliud Monitorium expediri, & exequi curavit contra præfatos Ministros Regiæ Audientiæ, jubendo ipsis pariter sub penâ excommunicationis majoris, ut consignarent, vel consignari facerent ante dictum Josephum ad effectum cautè eum custodiendi in carceribus Ecclesiasticis, vel saltem, ut iidem Ministri Regiæ, accedente tamen obligatione Personæ legitimæ, in formâ validâ, pro tutiori custodiâ, illum retinere deberent in carceribus laicalibus nomine Ecclesiæ, donec in Judicio Ecclesiastico emanasset sententia declaratoria, an gaudere deberet, vel non privilegio Clericatus; Verùm dicti Ministri, acceptis, ut fama tulit, responsis à Civitate Neapolis pro omnimodâ executione sententiæ, prænominatum Josephum versus finem dicti mensis Martii, prædictis Monitoriis neglectis, nullâque habitâ ratione censurarum in eis comminatarum, ultimo supplicio, scilicet, furturum, extra Civitatem affici fecerunt; quamobrem præfatus Episcopus, ne inultum relinqueret vulnus planè gravissimum Ecclesiasticæ Immunitati, & Jurisdictioni, sicut præmittitur, inflictum, excommunicatos, & excommunicatione majori innodatos declaravit, & publicavit Doctores Nicolaum Gaudiofi, Antonium Cortes Auditores Rotæ Regiæ Audientiæ, Fulvium Salsanum Advocatum Fiscalem, & Cajetanum Milani Magistrum actorum ejusdem Regiæ Audientiæ, reservando Præsidem, & nonnullos alios Officiales pro gubernio Provinciæ, & Causarum prædictæ Regiæ Audientiæ. Delatâ postmodum notitiâ declarationis hujusmodi tunc existentis Præregi Neapolitano, ab eodem, & tunc pariter existentibus Regentibus Regiæ Collateralis binæ literæ datæ diebus 3. & 24. mensis Aprilis 1700. eidem Episcopo fuerunt conscriptæ, in quarum primâ monebatur, ut in posterum abstineret à petendâ remissione prætenorum Clericorum, nisi prius servatus fuisset allegatus, at semper à S. Sede Apostolica improbatas, Ritus Magnæ Curie Vicariæ, nec non revocaret Censuras latas contra antedictos Ministros Regiæ Audientiæ. In altera verò præfatus Episcopus fuit vocatus Neapolim; Ac insuper in odium Justitiæ, Libertatis, & Jurisdictionis Ecclesiasticæ, Consanguinei Ministrorum, & Officialium Curie Episcopalis, & Testium; alioquin Ecclesiastico caractere insignitorum, qui ad favorem antedicti Josephi, ad effectum probandi Clericatum recepti fuerunt, tam masculi, quam femina, nullâ habitâ ratione sexus, & ætatis, carceribus autoritate laicali mancipati fuerunt. Cùmque dictus Episcopus se Neapolim contulisset, ibique per longum temporis spatium inutiliter moratus esset, absque eo quod ad audientiam memorati Præregis unquam admissus fuisset, tan-

dem de ordine sa. mem: Innocentii PP. XII. inde discessit, ac ad pascendas oves sibi commissas reversus fuit ad Civitatem Aquilæ, quo cùm pervenisset, excommunicatos declaravit, ob mortem illatam dicto Josepho reliquos Ministros, aliàs servatos pro gubernio Provinciæ, nempe Don Orontium Monforte Duce Lauriti Præsidentem dictæ Civitatis Aquilæ, & Doctorem Gasparem Narbonam, alterum ex Auditoribus Rotæ Regiæ Audientiæ, ac pariter excommunicatum declaravit Philippum Mancini Procuratorem Fiscalem, & Sabbathum Raito Actuarium prædictæ Regiæ Audientiæ, ex causâ appositionis sequestri super fructibus, & redditibus Mensæ Episcopalis. Qui tamen Philippus, & Sabbathus, necnon Cajetanus Milani Magister Actorum, postquam eorum quilibet Ecclesiæ satisfecerat, plenariam absolutiorem obtinuerunt: Quibus sic ita se habentibus sub die 20. Julii dicti anni 1700. sono tubæ per Præconem, cum notorio contemptu, & maximo totius Populi scandalo, fuit ter publicata expulsio dicti Episcopi ab ejus Civitate, Diocesi, & toto Regno, & respectivè eidem Episcopo ausu temerario, Dei timore posthabito, ac Dignitatis Episcopalis reverentia profus neglecta, fuit præsentatum Præceptum in formâ publicâ, & sigillo munitum, tenoris sequentis videlicet: *Carolus Dei gratia Rex &c. Don Orontio Monforte Duca di Lauriti, Marchese di San Giuliano utile Signore delle Terre di Montano, e Mafficelle, Principe del Sagro Romano Imperio, Preside, Governatore dell' Armie, e Commissario Generale della Campagna in questa Provincia di Abruzzo ultra &c. Noi Dottor Nicola Gaudiofi Capo di Rota, Auditori Dottor Antonio Cortes, Dottor Cesare di Capua, e Dottor Fulvio Salsano de Luna Auditor Fiscale della Regia Audienza di detta Provincia &c. Avendoci Sua Eccellenza ordinato con duplicati dispacci, uno in data de' 10. del corrente Mese di Luglio, e l' altro de' 17. del medesimo, che si ordini a questo Monsignor Vescovo della Città dell' Aquila S. M. Fr. Ignazio della Zerda, che come inconfidente di S. M., che Dio guardi, e del suo Real Dominio, e indegno della sua Real grazia per aver perturbata la pubblica quiete di questo Regno, & essere stato disobediante agli ordini Reali, che parta subito da questo Regno, e che in quello non ritornî senza special permesso della prefata Eccellenza, & acciò possa con tutta sollecitudine obbedire nell' istesso tempo, che li sarà notificato nella forma solita, quanto Sua Eccellenza comanda, se gli fa noto, che avanti della Porta della sua abitazione sia pronta la lettiga per condurlo fuori di detto Regno, in esecuzione degli ordini di detta prefata Eccellenza. Aquila li 20. Luglio 1700. Loco + Sigilli. Il Duca di Lauriti, Nicolaus Gaudiofi, Antonius Cortes, Cesare di Capua, V. F. S. Ansellus de Petris Secretarius &c.* Sicque idem Episcopus, ex quo Sacrorum Canonum, & Constitutionum Apostolicarum præscriptis inherere, & suo muneri, & Episcopali Officio pro defensione Ecclesiasticæ Immunitatis satisfacere voluit, compulsus fuit abire, & suam Ecclesiam Pastoris solatio destitutam relinquere. Quamobrem in Civitate Reatis se recepit, ubi post aliquod tempus à sua Ecclesia exul, ex hac vitâ migravit, rebusque aliis &c. Prædicta omnia memorati Don Orontius Monforte Dux Lauriti, Nicolaus Gaudiofi, Antonius Cortes, Caesar de Capua, Fulvius Salsano de Luna Auditores Rotæ, & Advocatus Fiscalis respectivè Regiæ Audientiæ Civitatis Aquilæ, nec non Procurator Fiscalis, & Ansellus de Petris Secretarius commiserunt, & patrarunt; pœnas propterea, ac censuras in Sacris Canonibus, & Constitutionibus Apostolicis, & præsertim in Bullâ in die Cœnæ Domini quotannis legi solitâ contentas, damnabiliter incurrendo, tam conjunctim, quàm separatim, & divisim, & aliàs omni &c. singula singulis congruè referendo non solum &c.

Declaratio
incurfus Cen-
surarum con-
tra Præsidentem
Aquilæ. alio-
que Ministros

Publica ex-
pulsio Episcopi
è dictâ
Civitate.

Tenor præ-
cepti ejus-
dem expul-
sionis.

Mora ejus-
dem Episco-
pi in Civi-
tate Reatis,
ejusque obi-
tus.

sed

Excommuni-
catio per
Episcopum
indicta con-
tra nonnul-
los ex Mini-
stris dictæ
Audientiæ.

Vexationes
illatæ Episco-
po, & Offi-
cilibus illius
Curie.

Diligentia
adhibita per
sa me: Cle-
mentem XI.,
ut Ministri
respicerent.

Instantia Pro-
curatoris Fis-
calis pro de-
cerendo
presenti Mo-
nitorio con-
tra eosdem
Ministros.

Decretum S.
Congrega-
tionis Immu-
nitatis pro
confectione
Processus cor-
am A. C. su-
per narratis
excessibus.

sed & omni &c. super quibus &c. Quae omnia, ut pro parte ejusdem D. Procuratoris Fiscalis sub-
jungebatur, cum evenerint circa tempus longa,
lethalisque infirmitatis sa: me: Innocentii PP.
XII. ejusdem subsecutus obitus fuit in causa, ut
injuria Ecclesiastica Immunitati tam enormiter in-
flicta, vindicari tunc temporis minime valuerit.
Verum ad Summi Apostolatus apicem evehctus San-
ctissimus D. N. Clemens Papa XI., patienter ad-
huc, & suaviter ex sua innata Clementia agendum
ducens, paternis officiis egit, ut debita satisfactio
praestaretur Immunitati, & libertati Ecclesiasticae
tam graviter laesa, sperans, quod Violatores il-
lius, animo revolentes flagella, & calamitates,
quibus Divina Justitia ejusdem laesiones saepe ulta
est, ideoque respicientes, & ad cor revertentes,
quidquid adversus Immunitatem Ecclesiasticam,
& Ecclesiam ipsam actum, gestumque fuerat, cor-
rigerent, & emendarent. Quoniam vero intra
plurimum annorum spatium, quia die ejusdem enor-
missimae laesionis Immunitatis Ecclesiasticae effluxerunt,
illis Violatoribus longanimitate Sanctitatis
Suae semper abutentibus, eorum respicientiae spes
omnis prorsus evanuit; Justitia profecto ulterio-
rem non patitur desidia, in adhibendis iis remediis,
quae de jure competunt, ad corrigendos, & emen-
dandos tam graves excessus. Quamobrem ad instan-
tiam, & pro parte praefati D. Procuratoris Fiscalis
fuius instantes, & debite requisiti, quatenus,
simis remanentibus censuris latis contra supra-
dictos Don Orontium Monfortem Ducem Lauriti,
Doctores Nicolaum Gaudiosum, Antonium Cortes,
Gasparem Narbonam, ac Fulvium Salsanum
de Luna, occasione praedictae executionis senten-
tia contra praenominatum Josephum Carosi, & si-
ne praedictis procedendi ad similem declaratoriam
incursum Censurarum hujusmodi, tam pro expul-
sione praenominati Episcopi, quam pro aliis omni-
bus praemissis contra alios quoscumque in eisdem
praemissis repertos culpabiles cujuscumque gradus,
conditionis, dignitatis, & praecminentiae existant,
etiam specialissima mentione dignos, suis loco, &
tempore nominan. & cognominan. de opportuno
juris remedio providere, & Monitorium extra Ro-
manam Curiam, & ad Partes, ad legitime compa-
rendum decernere, & concedere dignemur. Nos
igitur Carolus de Marinis Auditor, & Judex
antedictus, debitam praestantes obedientiam, &
respective inhaerentes Decreto a Sanctissimo D. N.
edito in Sacra Congregatione Generali Immunitatis
Ecclesiasticae habita coram Sanctitate Sua, tenoris
sequentis videlicet: *Aquilana. Cum de anno 1700.
die 20. Julii de mandato Orontii Monfortis Ducis Lau-
riti tunc temporis Praesides Civitatis Aquilanae, & alio-
rum Ministrorum ejusdem Regiae Audientiae, fuerit per
abulum potestatis laicalis, cum maximo Jurisdictionis
Ecclesiasticae, & Dignitatis Episcopalis contemptu, &
omnium Christianidelium scandalo violenter expulsus a sua
Dioecesi, & toto Regno Neapolitano, tunc in humanis
agens Fr. Ignatius de la Zerda illius Civitatis Episco-
pus, Sanctiss. D. Noster videns non sine magno animi suo
maere irritos, & inanes evasisse omnes conatus, quos
adhibuerat, & omnes terminos, quos ex innata animi
sui Clementia, per plurimum annorum spatium assignave-
rat, pro obtinenda congrua tanto vulnere jurisdictioni
Ecclesiasticae, & Episcopali Dignitati inflicto, repara-
tione, & evidenter agnoscens, ejusdem reatus Auto-
res abuti sua paterna longanimitate, prospicere omnino
intendens ruitioni Jurisdictionis, & Immunitatis Ec-
clesiasticae sibi divinitus credita, in Congregatione Ge-
nerali Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R.
E. Cardinalium, & Praelatorum controversis Jurisdi-
ctionalibus, & Immunitati Ecclesiasticae praepositorum
habita in Palatio Quirinali coram Sanctitate Sua, die
infra scripta, auditis in tam gravi causa omnium suffra-
gii, decrevit, & mandavit, ut super praefata expulsio-*

ne, tam manifeste Jurisdictionis, & Immunitatis Ec-
clesiasticae laesiva; A. C. procedat, servatis servandis,
contra praedictum Orontium Monfortem, omnesque alios
culpabiles ad declaratoriam incursum omnium cen-
surarum in Bulla Coene, & in aliis Apostolicis Consti-
tutionibus, & Sacris Canonibus contentarum. Roma
hac die 17. Junii 1704. Gaspar Cardinalis Carpineus.
I. Archiepiscopus Athenarum Secretarius Loco + Sig-
gilli. Petitioni hujusmodi annuentes, vobis omni-
bus, & singulis supradictis, & vestrum cuilibet in-
solidum tenore praesentium committimus, & in vir-
tute s. obedientiae strictae praecipiendo mandamus,
quatenus statim visis seu receptis praesentibus, &
postquam praesentium vigore fueritis requisiti, seu
alter vestrum requisitus fuerit, ex parte nostra, imo
verius Apostolica auctoritate, antedictos Don
Orontium Monfortem Ducem Lauriti, Doctores
Nicolaum Gaudiosum, Antonium Cortes, Caesarem
de Capua, Fulvium Salsanum olim Praesidem, Au-
ditores Rotae, Advocatum Fiscalem respectivae Re-
giae Audientiae Civitatis Aquilae, necnon illius Pro-
curatorem Fiscalem, & Anellum de Petris Secreta-
rium ejusdem, moneatis, citetis, & requiratis, ac
moneri, citari & requiri faciatis, eisdemque, & cui-
libet ipsorum praecipiat, & mandetis, prout Nos
eosdem harum serie, citamus, moneamus, & requi-
rimus, eisdemque, & cuilibet eorum praecipimus,
& mandamus pro praesentibus primo, secun-
do, & tertio peremptorio termino, quatenus in-
fra quadragintaquinque dierum spatium, quorum
quindecim pro primo, alios quindecim pro secun-
do, & reliquos quindecim pro tertio, ultimo,
& peremptorio termino, ac trina canonica moni-
tioni assignamus, & vos assignetis, debeant, &
quilibet ipsorum, prout eos tangit, debeat Romae
in Judicio coram Nobis, vel infra scripto Perillu-
stri, & Excellentissimo D. Antonio Sabbaino Lo-
cumtenente nostro in Criminalibus Generali, legiti-
me comparuisse, & comparere, & deducendum
& allegandum causam quare non debeat ipsos, &
eorum quemlibet in omnes, & singulas censuras,
& poenas in Sacris Canonibus, Conciliis, & Con-
stitutionibus Apostolicis, & praesertim in Bulla in
die Coenae Domini quotannis legi, & publicari soli-
tata contentas, inflictas, impositas, & commina-
tas incidisse, & incurrisse declarari, & contra
eos, & illorum quemlibet literas declaratorias
quascumque desuper necessarias, & opportunas de-
cerni, & relaxari, & respectivae ipsi non debeant
condemnari ad damna, expensas, & interesse, &
super praemissis cum dicto D. Procuratore Fiscalis,
& aliis cum quibus opus fuerit, juri stitisse, de-
que illorum innocentia, si quae sit, legitime do-
cuisse, praesentium nostro Monitorio omnino pa-
ruisse. Certificantes eosdem sic monitos, requisi-
tos, & citatos, quod si in praedicto Monitorio ter-
mino non comparuerint, vel aliqui ipsorum non
comparuerint; Nos nihilominus, siue dictus in Cri-
minalibus D. Locumtenens noster infra scriptus ad
ulteriora juris, & facti remedia, & ad declara-
tionem incursum poenarum praedictarum, usque ad
sententiam, illiusque executionem inclusive, prout
juris fuerit, per contradictas, vel Edictum publi-
cum, procedemus, siue procedet, eorum contumacia,
vel absentia, & aliis quibuscumque non
obstantibus. Et cum Nobis constet per Testes fi-
de dignos, de mandato nostro examinatos, ad
Civitatem Aquilae, & alia loca in Regno, & ad
praedictos Don Orontium Monfortem Ducem Lau-
riti, Doctores Nicolaum Gaudiosum, Antonium
Cortes, Caesarem de Capua, Fulvium Salsano
olim Praesidem, Auditore Rotae, & Advocatum
Fiscalem respectivae Regiae Audientiae Civitatis
Aquilae, aliosque, ut supra, citandos, & mone-
ndos, pro praesenti nostro Monitorio exequen-
do, tutum non patere accessum, volumus, & au-

Monitorio con-
tra supradic-
tos Ministros
ad comparen-
dum, & di-
cendum cau-
sam quare
non debeant
declarari in-
cidisse in cen-
suras.

Affixio hujus Monitorii in Urbe, & confinibus vim habeat personalis executionis.

Die 30. Julii
anno 1707.

cloritate nostra decernimus, præfens nostrum Monitorium in Romanâ Curia ad valvas Magnæ Curie Innocentianæ, & in Acie Campi Floræ, & extra eam inconfinitibus hujus Status Ecclesiastici, versus Regnum Neapolis, nempe in Civitatibus Afculi, Reatis, Terracinæ, Verularum, & Civitatis Vetulæ, necnon Terrarum Nursiæ, Montis S. Joannis, Sublaci, & Ceprani ad valvas Cathedralium, & respectivè majorum Ecclesiarum, per dimissionem, & affixionem illius copię, & in actis infra scripti Notarii legitime reproductum, ita eosdem Monitos arctare, & adstringere perinde valeat, ac si personaliter, & magis legitime executum foret, contrariis quibuscumque non obstantibus. In quorum fidem &c. Datum Romæ ex Magnâ Curia Innocentianâ Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo septingentesimo septimo, Indictione decimâ quintâ, die verò trigessimâ mensis Julii, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini Clementis Divinâ Providentiâ Papæ XI. Anno septimo.

Antonius Sabbainus Locumtenens, & Juxta Deputatus.

Loco ✠ Sigilli.

Paulus Fatius Curie Caus. Cam. Apost. Not.

D A M N A T I O ,

XXXIV.

Reprobatio, & prohibitio quorundam Opusculorum, & aliorum quorumcumque Librorum, & Libellorum, tam editorum quam edendorum adversus Decretum Apostolicum super remotione R. P. D. Petri Coddæi Archiepiscopi Sebasteni à Vicariatu Apostolico Missionum Hollandicarum, necnon super damnatione quarundam illius scripturum, cum prohibitione, sub pœnâ excommunicationis latæ sententiæ, idem Decretum de cætero quomodocumque impugnandi, sive ei contra veniendi.

C L E M E N S P A P A X I .

Ad perpetuam rei memoriam.

Cum (sicut Nobis innotuit) obtentu tam defendendæ causæ Venerabilis Fratris Petri Coddæi Archiepiscopi Sebasteni, quem Nos dudum ab Apostolico Hollandiæ, illique Federatarum Provinciarum Vicariatu, nostro desuper die 3. Aprilis 1704. edito Decreto, removendum duximus, quam tuendarum quarundam ejusdem Petri Archiepiscopi scripturum, quas eodem Decreto damnavimus, & prohibuimus: quamplurimum inquietorum Hominum, & publicæ tranquillitati adversantium operâ in lucem prodierint, & in dies prodeant libelli, quorum evulgatione exortæ hæctenus inter Catholicos illarum Partium turbæ, atque diffidia foventur; imò & prævæ doctrinæ semina ad simplicium subversionem, non sine maximo orthodoxæ fidei detrimento diffunduntur: Nos dum de aliis tam gravi morbo, in animarum Nobis ab Altissimo commissarum perniciem vergenti, opportunè adhibendis remediis sedulè cogitamus, aliquos interea ex iisdem libellis, qui ad Apostolatus Nostri notitiam pervenerunt, Latino, Gallico, & Belgico respectivè Idiome typis impressos, Venerabilibus Fratribus Nostri S. R. E. Cardinalibus in tota Republicâ Christianâ contra hæreticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus à Sede Apostolicâ specialiter depu-

tatis examinandos commisimus, quorum tituli sunt infra scripti, videlicet:

Apologia pro Clero Ecclesiæ Batavorum Romana Catholica, seu rationes, ob quas Clerus censuit in locum Reverendissimi Archiepiscopi Sebasteni non esse illico recipiendum D. Theodorum Cockium. Per Joannem Palæopisium. Delphis apud Henricum Van Rhyn. 1702.

Affertio Juris Ecclesiæ Metropolitanæ Romano Catholicæ adversus quosdam, qui eam ad instar Ecclesiarum per Infidelium persecutiones destructarum Jure pristino penitus excidisse existimant. Per I. C. E. I. V. Licent. ejusdem Ecclesiæ Canonicum. Delphis Typis Henrici Rhinavi, 1703.

Imago Pontificia Dignitatis penicillo Sacrarum Scripturarum, ac Traditionis nativè delineata: Ubi quid Pontifici Romano competat, vel non competat, collectis ex Ecclesiastica supellectile documentis, luculenter, ac compendio demonstratur. Autore Desiderio Paleophilo. Constantiæ apud Æneam Sylvium, 1704.

Cleri Catholici per Federatum Belgium, & Archiepiscopi Sebasteni Religio vindicata contra Libellum Memorialens de statu, & progressu Janensismi in Hollandia. Joannis Clerici in S. Augustinum censura resellitur. Scripta varia ad rem pertinentia ad calcem appenduntur. Authore Christiano Philireno Presbytero S. T. Professore. Trajecti ad Rhenum, 1703.

Motivum Juris pro Capitulo Cathedrali Harlemensi. Harlemi Typis Nicolai Braau, 1703.

Resuratio responsi ad Libellum, cui titulus: Motivum Juris pro Capitulo Cathedrali Harlemensi, sive Elucidatio ulterior Jurium ejusdem Capituli. Harlemi Typis Nicolai Braau, 1703.

Epistola Petri Coddæi Archiepiscopi Sebasteni ad Catholicos Incolas Federati Belgii de suo ad Urbem itinere, ac de muneris sui administrandi interdictione. Trajecti ad Rhenum typis Theodori ab Eyndem, 1704.

Epistola secunda Petri Coddæi Archiepiscopi Sebasteni ad Catholicos Incolas Federati Belgii, Trajecti ad Rhenum ex Bibliopoli Theodori ab Eyndem, 1704.

Even redige Samenpraek ophot Verwoyzen Van Onsen Saligmaker Jesus Christus, en op de Zaek Van den Afschbischop Van Sebasten.

Xenicam Chronographicum, sive Selecta Innocentia per invidiam calumniamve oppressæ exempla Illustrissimo ac Reverendissimo D. Petro Coddæo Archiepiscopo Sebasteno &c. Pro strenâ, oblata cordis, & animi sinceritate 1705.

Lettre de Monsieur N. à un Seigneur d'Angleterre sur la demande s'il est bon d'employer les PP. Jesuites dans une Mission? Qu'on à trouvé à propos de donner derechef au public en tant qu'elle fournit de la lumiere dans l'affaire de Monseigneur de Sebaste, 3. Fevrier 1686.

Klagende Merkuur Opgedragen aan de Herr Franciscus Fairlemnt Theol. Doct. Door Henrick Spoor Ph. & Med. Doct. Tot Utrecht Gedrukt Voor den Auteurs by Johan Visch, 1703.

Lettre d'un Homme de qualité pour servir de réponse à une autre, à Luy adressée par Monseigneur l'Internonce Apostolique avec la Bulle, qui à pour Titre, Datée à Rome le 7. d'Avril, 1703.

Adeodatus Pr. Compresbyteris de Clero per Federatum Belgium D. Theodor. Cockium, ut Provinciarum non recipientibus S.P.D. Delphis apud Henricum Van Rhyn. 1703.

Responsio Henrici Spoor ad Epistolam sibi scriptam à D. Internuncio Bruxellensi edita Latino, & Belgico idioma, & data Ultrajecti... Maii 1703.

Lamenta, & querela Sponsæ Sebasteni, per Clementem XI. viduata, ad eundem pro Sponsa suo.